

CIARI

MOSFERIC

arts, de dos quarts
i dos quarts de deu de
ntemplan una esplènd
e es dibuixava en el
a vermellor i uns ra
ava goig de veure,
ia gran circumferènc
rs moments el veïnat
mplava i no faltaren
a mena i alguns que fi
n esglaiats.

uest fenomen atmosfèr
ls observatoris de que
d'Europa, on els qua
i segons els entesos
nostres regions quasi
ai el fenomen, tota v
és propi de les Regio
produu molt sovint.

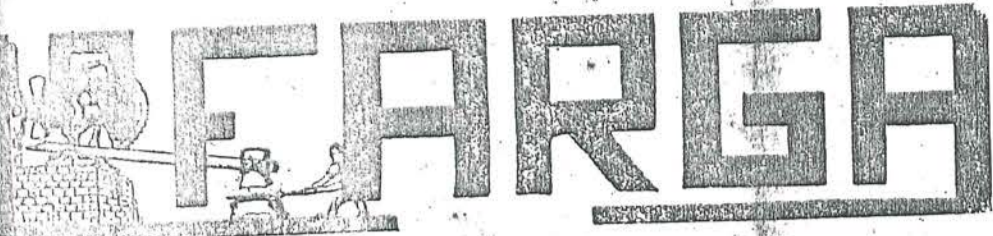
udir d'uns dies poder
sembla que el temps ve
egada que la tempera
ofreix-se un xic i le
gen, com si cercuessin
ú per ploure, que po
olt per a tot.

r Tantià Prat, fill de
ep Alcaraz Poch, fill
ia.

als pares i llurs fami
aim Rovira Trillas, de

rat Llobet, de 75 anys,
i apenats familiars la
iva condolença.

GA?

SETMANARI CASTELLARENC

ANY VI : NÚM. 258
Castellar del Vallès - 4 febrer 1938

Reducció, Administració i Impremta:
Purg de la Creu, 3

Número solt: 50 cèntims
Subscripció: 1'50 ptes. al mes.

Glossa

Per a vosaltres infants, que amb el vos-
tre somriure ens rejoiniu de bell nou.

*Per entremitg dels barrots amb què la reixa de la vida ens empresona, el passat diumen-
al matí, hi carea penetrar unes profundes nostàlgies que després d'haver resseguit pausa-
ment tota la cambra de l'existència, s'adormiren en el fons del nostre cor. Quantes evocacions
reiscolaren per la nostra pensa! Quantes il·lusions en un sol moment es convertiren en pulsa-
cions de la més pura vitalitat! Quin frenesi vertiginós, quina ànsia assolada il·luminava
el nostre ésser!*

*Matí d'un diumenge que trasllairàs en la nostra ànima per damunt de tots els matins per
els primaverals que aquests siguin! Hem sentit el neguit en unes hores de la màxima pleni-
tud; hores que han tingut el do d'imprimir en el rostre dels nostres infants, un somriure,
aquella bella facció que sol iment la veritable i sincera joia pot fer brollar.*

*Què tenia infants en el vostre radiant esguard que solament amb la rialla franca ja ens
mareu de suavitat i ens entendriu els nostres cors? Per què hores passades no podrieu ésser
tant menys eternes entre els homes?*

*Matí d'un diumenge serè que el sol brillava molt més que l'or i que el vent recargolant-se
alment com cabell·res rícolades i daurades d'infants, deixava sentir l'empenta i la fúria
amb què apartana tot llegany per tal que la resplendor fos en aquelles hores de la màxima
luminositat. Matí d'un diumenge serè que omplenaves l'ànima de llum, de seny i d'amor,
algunes que sigui sempre la teua radiant claror la que diàriament ens il·luminis!*

*Rostres infantils enjoiats amb la millor gala de la vida. Infants abillats pulcrissi-
ment per unes mans que solament poden fer-ho les que tinguin un cor com el d'una mare.
Assajantment, una gran toia de cares rialleres, barrejada amb saltirons de cadarnera joven-
ana, ingenuïtat en el dir i en l'obrar, cor obert als quatre vents i que poc el preocupa el mate-
rialisme mesquí; és la policromia que reflecta l'aurora infantil.*

*Infants d'ací, els nostres i infants d'allà, agermanats amb els nostres, formaren la
mirallada florida amb què un matí d'un diumenge serè, perfumà i rejoiní un poble.*

Homenatge a l'Exèrcit Popular Clausura de la "Setmana de l'Infant"

Parlant que en representació del Consell Municipal, pronuncià el Conseller de
Cultura En Lluís Montagut, en el festival celebrat a aital fi el passat diumenge, al
matí, en el Saló Popular d'Espectacles.

Amics: Companys tots: Avui ens
apleguem en aquesta festa, dos motius
d'una importància extraordinària. Pels
parlaments del Mestre Director de la
Gràdada i del Conseller d'Assistència
Social us haurou fet capços de què la
la festa d'avui té tots els caràcters de so-
lunitat malgrat la seva senzillesa.

A mi, en representació del Consell Mu-
nicipal, em toca cloure l'acte i vull fer-ho
seguint la mateixa característica; d'una
manera senzilla i sentida tal com es fa
amb totes aquelles coses que verament

estimem: sense faramalles retòriques qua-
si sempre convencionals i amb un verita-
ble sentiment.

A l'homenatjar l'Exèrcit nostre ens
homenatgem a nosaltres mateixos, puix
que aquest Exèrcit admirable és carn i
sang nostre posada al servei de la justí-
cia i del Dret socials que exigim com-
plint els deures múltiples i severos que
ens imposa la guerra més cruel i inhu-
mana que ens han fet l'orgull i la covar-
dia de quatre vanitosos inconscients que
a l'aixecar-se contra el seu propi poble

han establert l'exponent màxim de la
traïció.

Cal que cadascú sàpiga entendre que
forma part d'aquest gran Exèrcit que
avui homenatgem i, com a tal, que es
consideri un soldat més disposat a tot
els sacrificis per tal d'aconseguir la ple-
na victòria que ens faci dignes de la
nostre història i del nostre magnífic
esdevenidor.

Es necessari que aquest acte d'avui
tingui una continuació en cada una de les
nostres accions i que, sempre que siguin
requerits o que la nostra consciència ens
ho demani, complim com a bons discipli-
nats totes aquelles consignes encamina-
des a sostenir íntegre i potent el braç ar-
mat de la República única garantia de
triomf perquè és el braç d'un poble que
no es doblega i que vol mantenir la seva
dignitat aspirant a aconseguir el nivell
què per Dret propi li pertoca al costat de
tots els pobles de la terra.

La nostra guerra és la guerra de la
humanitat senzilla i sacrificada contra la
opressió brutal dels privilegiats de la for-
tuna. Cal, és necessari, hem de voler-ho,
que aquesta guerra nostra sigui el prelu-
di de la gran gesta proletària que ha
d'acabar amb els estiracordetes del capi-
talisme i amb els audaços aventurers que
els presten suport incondicionalment.

L'Espanya autèntica, honrada, treba-
lladora i noble té el seu camí marcat i no
pot retrocedir. La Catalunya rebel a tota
submissió; la Catalunya secularment llui-
tadora, la Catalunya progressiva i orgu-
llosa de les seves obres ha de saber fer
honor a la seva tradició obrera i coratjo-
sa posant-se incondicionalment al costat
dels seus germans d'Ibèria.

Entenent-ho així és com avui aco-
blem en un mateix acte l'homenatge a
l'Exèrcit i la festa de l'Infant dedicada
especialment als nostres petits grans
amics que es troben accidentalment entre
nosaltres, allunyats de casa seva per
l'empenta brutal dels grans traïdors aliats
amb missatgers de la mort que ens han
tramès dos folls que cregueren, en un
moment d'eufòria malaltissa que Espanya
podia seguir essent una bestiola inofensi-
va apta per a tota classe d'experiments.

La nostra història, malhauradament
està plegada de traïcions i crims i d
vendes vergonyants i, ha arribat l'hora
de dir PROU! I, aquest PROU, ha d'ésser

ser definitiu i per sempre que ja ha costat prou sang honrada la insana ambició de governants mercenaris que no han dubtat mai a entregar la seva pàtria lligada de per mans ambiciosos festejadors.

El feixisme ha regat en la nostra arm viva i en e de deixar-hi les dents.

Que cadascú pleixi com és el seu deure, i, el món que treballen i sofreixen, sabrà reeixir la grandiositat de la nostra obra ne avui floreix esplendorosa i demà fruitarà magnífica en una plasmació d'elles realitats.

I ara, permeteu que m'adreï als monnits, que són nosostres hostes d'honor, i que ho faci en la vostra llengua en demostració d'afecte de comprensió i d'amor fraternal inigualable:

Pequeños grandes amigos: Hoy, hace tres meses y días, que la mayoría de vosotros encontrasteis albergue en este pueblo que os recibió con un abrazo de verdadero amor. Otros, los menos, no lleváis tanto tiempo entre nosotros, pero os habreis dado cuenta de que se os quiere y se os considera como hermanos.

Cataluña no engaña: dice que os quiere y es verdad. Algún día recordareis este acto, nuestra larga convivencia, nuestra constante compañía, y estoy seguro de que, al evocarlo, una sonrisa de felicidad será el premio ignorado que recibiremos.

Vosotros, pequeños, que habeis huido del terror imperialista que todo lo cree lícito para conseguir sus fines inconfesables; que habeis sido arrojados de vuestras casas por la metralla fascista que busca satisfacer sus ansias bestiales en vuestros tiernos cuerpos inocentes e indefensos, encontrareis en nosotros el amor que ellos os negaron y cuando ahora, al salir, vayais a recoger el pequeño regalo que el pueblo os ofrece, pensad que él representa, no por su valor, si no por el cariño que lo ha inspirado, todo el efecto que por vosotros sentimos los que nos orgullecemos de contaros como otros tantos conciudadanos.

Vuestros padres, vuestros hermanos, vuestros deudos que luchan pensando en vosotros, pueden estar tranquilos: Sois hermanos nuestros y vuestras vidas nos pertenecen ahora. Procuraremos que esas sean orientadas de una manera recta; que vuestra educación sea la que deseamos para nuestros hijos y queremos que amás tengais motivo de lamentaros de haber convivido con nosotros.

Esta es la fiesta del niño; la gran fiesta vuestra y en estos momentos todos sois vuestros y seguiremos siéndolo ombre de un ideal magno que se sostiene en la esperanza de vuestro futuro.

Niños refugiados; carne de guerra; sangre de valientes luchadores de la Libertad! Con nosotros hasta el fin y luego, a labrar juntos la gran nación Ibérica que, dentro de su gran responsabilidad histórica, ya empieza a dibujarse.

Salud, pequeños grandes amigos

I ara, per acabar, sols em resta dir que en nom del Consell Municipal, veig, satisfet, el concurs que han prestat a aquesta festa les organitzacions polítiques i sindicals impulsant la recaptació que ha permès obsequiar als nostres refugiats i que no han dubtat un moment en manifestar llur simpatia i adhesió als nostres lluitadors enquadats en el gran Exèrcit del poble acudint aquí amb

les seves ensenyes. Mai aquestes tenen tanta dignitat com quan, com ara, s'apleguen sota un mateix anheli. Per tem-les així, juntes, contra tota convèniència i distància i la victòria serà segura.

La festa de l'Exèrcit i la de l'Infant es compenen a l'ombra de les banderes de totes les organitzacions proletàries. Quina magnífica realitat ens prometen si sabem continuar per aquest camí!

Endavant! diu el nostre himne; i nosaltres, junts, formant una allau incontenible unint les banderes en sol anheli fem chor als nostres soldats i diem: Endavant! Fins a la fi que ha d'ésser forçosament la nostra redempció.

ERRORS

Els errors militars de Franco, ultrapassen ja tot un punt d'exageració. Els seus tutors internacionals, ben segur que passaran, aquestes hores, algunes amargors. Evidentment, hi ha motius sobers.

Qui no recorda la cèlebre marxa sobre Madrid? Mola, obtingué l'ajut més incondicional dels dictadors d'Europa. Després d'aconseguir el cèlebre enllaç per Extremadura, cap altre gros avantatge no hún pogut obtenir els exèrcits de Franco.

Car, després de Badajoz, un seny militar o un estat major amb dos dits de front, s'hauria decantat, de faiso fulminant, per Madrid. Majornent, comptant com es comptava amb elements materials suficients. Ultra la copiosa artilleria i bona aviació, els facciosos no lluitaven amb altre oposició que amb una miliciada plena de bona voluntat, però irregular i mal proveïda.

Per què fracassà l'ofensiva franquista sobre Madrid? Per què s'interrompé aquell Camí de Napoleó, de la famosa carrera i presa de Madrid, l'any 1808? Franco, per als seus propòsits, plagia aquella històrica i magna trajectòria militar, obra mestra de Napoleó; però sigui per una qüestió d'incompetència de cervell, sigui per una necessitat o per les dues coses a la vegada, el cas és que, la cursa cap a Madrid restà paralitzada un temps entre la Sierra i Talavera.

D'aquell greu error, les dents d'algun capítol feixista encara cruixeixen.

* * *

El feixisme espanyol, no preveia una guerra llarga i no posseïa un fons autèntic. Per a suportar una empresa o una bogeria de les proporcions com la que estem vivint, Franco havia de recórrer als trucs efectistes i als ressorts de galeria; calia obrir-se crèdits, calia guanyar adep-

tés Fora d'Alemanya i d'Itàlia, era forçós trobar ajuts financers, era precis carregar una dotzenota de milionaris i set o vuit galifardons de la gran Banca internacional. Era urgent un cop sensacionalista per a engatussar una legió estrangera de polítics adinerats i porucs. Com? Doncs, llançar el cable a Moscardó. Tanmateix, s'aprofitava la cursa vers la Porta del Sol i s'enviava en socors de Toledo. Franco, en cercar el valor sentimental adquiria de retop uns crèdits de valor incalculable. Però, pretén dos parlals amb un tret no és obra d'energúmens com en Mola i en Franco, que no han demostrat ésser altra cosa que uns energúmens.

Rompudes les línies Maqueda-Torrijos, Mola prengué Toledo i rescatà Moscardó, però les tropes dels seus generals subordinats, al cap d'un mes i mig es clavaven davant la barrera defensiva de Madrid, sense poder donar-hi un sol pas i sota un cost bàrbar de milers d'homes.

El «generalíssim» Franco, empès per la petulància o per exigències monetàries, cometé un error gravíssim. Salvà Toledo, però perdé Madrid. Franco conquistà un valor sentimental—fals valor—, però perdé la guerra. Quan hi penso, sempre em recordo que, un amic, llavors, ja em deia que el cabdill rebel només tenia silueta. Home de línies elegants i dels que potser millor aguanten una cigarreta als llavis o entre dits; personatge que, en vestir civilment, arrodoneix un exquisit figurí de moda. No cal dir que, militarment, la seva «pose» ratlla la del millor tenor d'òpera o as del cinema.

* * *

Un altre error de Franco!

El diari feixista «Unidad» de San Sebastian, inseria una llista de les mul-

tes imposades pel governador de aquella localitat. Entre elles, penalitat per a dos catalans. I ció bèstia, multava en 100 pes catalans, perquè en un Cafè s'hi lat de taula a taula en català. quistes—homes sense cor i sen no poden pas jurar. Ni que els i italians els empenyien en l'aven desenfrenada que registren les polítiques dels pobles. No ja el terreny militar s'han portat oaps de carbassa; els feixistes lars, sinó que adhuc en el terr s'han adjudicat la pèssima. En ció civil, les pobres mentalitat mania s'han retratat com uns la fina percepció han sabut pos d'encert. Mireu que, prohibir e que parlin la seva pròpia lleng Catalunya a les mans d'aquella

Altament, ja oal que els a els italians es carreguin de pa l'execució comuna de l'obra sa. Si ho volem interpretar de due podem dir-los que: de nosalt sortiran. I d'ells», encara men

Franco, s'ha errat moltes v les bombes es desinflen.

Nou hora

La Companyia d'Autobus Vallesana S. A., a partir del corrent, posarà en vigor el següent:

Sortides de Castellar.—Ma 7'15. Tarda: 2, 5 i 7.

Sortides de Sabadell.—Ma 8'45. Tarda: 12'30, 2'30, 6'30 i

Sabadell-Ripoll del Vallès (o Sortides de Ripoll del Vallès.—Tarda: 1'15 i 6'15.

Sortides de Sabadell: Matí: da: 2'30 i 7'30.

A més dels indicats sortirà dissabte i diumenges, un autobús a les 11 matí i a les 8 tarda badell a les 11'30 matí i a les 8'

AVIS

Es posa en coneixement de que a partir de demà dissabte, l'augment de la gasolina i material com també el recarrec de Guerra transitoriament els preus següent

De Castellar a Sabadell (o v 2 pessetes.

De Ripoll del Vallès a Sabadell (o v 4 pessetes.

De Castellar a Ripoll del Vallès (o v 2'50 pessetes.

ai aquestes ta-
quan, com ara,
aix anhel. Por
nta tota conve-
la victòria serà

ti la de l'Infant
a de les banderes
cions proletàries.
t ens prometen si
est camí!

nostre himne; i
nt una allau in-
banderes en sol
nostres soldats i
a la fi que ha
rostra redempció.

d'Itàlia, era for-
ra, era precis ca-
millionaris i set o
gran Banca inter-
n cop sensaciona-
una legió estran-
ats i porucs Com?
a Moscardó. Tan-
cursa vers la Por-
sours de Tolosa
valor sentimental
rédits de valor in-
tenir dos pardals
bra d'energúmens
audo, que no han
osa que uns an-
es

Maqueda-Torri-
edo i rescatà Mos-
dels seus generals
un mes i mig es
rrera defensiva de
onar-hi un sol pas
de milers d'homes.

Franco, empès per
gències monetàries,
ssim. Salvà Tolosa,
anco conquistà un
ls valor, però per-
penso, sempre em
llavors, ja em doia
més tenia silueta.

nts i dels que potser
sigaretta als llavis o
que, en vestir ci-
un exquisit figurí de
militarment, la se-
l millor tenor d'o-
a.

*
Franco!

«Unidad» de San
a llista de les mul-

tes imposades pel governador faccions d'a-
quella localitat. Entre elles, havia una
penalitat per a dos catalans. La disposi-
ció bèstia, multava en 100 pessetes dos
catalans, perquè en un Cafè s'havien par-
lat de taula a taula en *català*. Els fran-
quistes—homes sense cor i sense solta—,
no poden pas surar. Ni que els alemanys
i italians els empenyien en l'aventura més
desenfrenada que registren les històries
polítiques dels pobles. No ja sols dintre
el terreny militar s'han portat com uns
caps de carbassa; els feixistes peninsu-
lars, sinó que adhuc en el terreny polític
s'han adjudicat la pèssima. En la legisla-
ció civil, les pobres mentalitats de Sala-
manca s'han retratat com uns ases. Ni en
la fina percepció han sabut posar un bri
d'encert. Mireu que, prohibir els catalans
que parlin la seva pròpia llengua! Pobra
Catalunya a les mans d'aquella gent!

Altrament, ja oal que els alemanys i
els italians es carreguin de paciència en
l'execució comuna de l'obra sanguinària.
Si ho volem interpretar de dues maneres
podem dir-los que: de nosaltres no en
sortiran. I d'ells, encara menys.

Franco, s'ha errat moltes vegades... I
les bombes es desinflen.

CATALA

Nou horari

La Companyia d'Autoòmnibus «La
Vallesana S. A.» a partir del dia 7 del
corrent, posarà en vigor el següent horari:

Sortides de Castellar.—Matí: 6'15 i
7'15. Tarda: 2, 5 i 7.

Sortides de Sabadell.—Matí: 7'30 i
8'45. Tarda: 12'30, 2'30, 6'30 i 7'30.

Sabadell-Ripoll del Vallès (o viceversa)
Sortides de Ripoll del Vallès.—Matí: 6'30
Tarda: 1'15 i 6'15.

Sortides de Sabadell: Matí: 8'45. Tar-
da: 2'30 i 7'30.

A més dels indicats sortirà tots els
dissabts i diumenges, un auto de Castel-
llar a les 11 matí i a les 8 tarda i de Sa-
badell a les 11'30 matí i a les 8'30 tarda.

AVIS

Es posa en coneixement del públic,
que a partir de demà dissabte, degut a
l'augment de la gasolina i materials varis,
com també el recàrrec de Guerra, regiran
transitoriament els preus següents:

De Castellar a Sabadell (o viceversa)
2 pessetes.

De Ripoll del Vallès a Sabadell (o vi-
ceversa) 4 pessetes.

De Castellar a Ripoll del Vallès (o vi-
ceversa) 2'50 pessetes.

Galeria Literària

DE NIT

Qu'es bella la nit serena
quan dorm, amansit, el vent
y tomba damunt l'arena
l'onada que hi mor suaument!

Brilla hermosa la estelada
sobre l'espill de la mar
y'l cel li dona a l'onada
sos diamants per jugar.

Cau plegada l'ampla vela
dél llagut del pescador
que dèxa brillant estela
com un rastre de claror.

A l'exir els rems de l'ona,
rica pluja d'argent cau
que per l'ayre pur ressona
amb ritme dolç y suau,

mentres salta mar enfora
ab sos salts acompassats
la reinada malfactora
de dofins enjogassats...

Com les veus esgrahonades
dels guaites d'un campament,
la remor de les onades
va minvant y's va perdent.

I se sent, brillant, ayrosa
per els ayres rumberjar
la balada misteriosa
de la vora de la mar.

Oh quín'hora, aymada bella,
y quín lloch encantador
per parlarte a cau d'orella
dels misteris de l'amor!

FERRAN AGULLÓ

(còpia textual)

Nasqué a Girona el dia 12 de setembre de 1863, i cursà la car-
rera de Lleis, llicenciant-se en 1883. Alternava amb els seus estudis
el confreu de la poesia, prenent part en diferents certameus organit-
zats per l'Associació Literària de Girona, i en altres de Figueres, en
els quals fou amb freqüència premiat. Als Jocs Florals de Barcelona
hi concorregué per primera vegada en 1883 amb la poesia *Abandona-
dal* que obtingué un segon accèssit a la Flor Natural. Pels anys de
1884 i 1886, li foren adjudicats altres accèssits a la Viola, fins que,
en 1887 guanyà la Flor Natural amb la composició *El cant del pi*. En
1889 obtenia l'Englantina i en 1893 altre cop l'Englantina, la Flor
Natural i un accèssit, amb les poesies *El somni de Fivaller*, *L'Aut* i
Migdiada, totes tres admirables de concepció i de factura, quina re-
putació de poeta li quedava consagrada conferint-se-li el títol Mestre
en Gai Saber.

NOTICIARI

NECROLOGICA

Després de llarga i penosa malaltia, el dia 30 de gener proppassat, va deixar d'existir a la Clínica de la Salut, de Sabadell, el nostre bon amic Josep M.ª Umbert Massaveu.

El dilluns passat fou traslladat a aquesta població on es verificà l'enterrament, el qual, es veié força concorregut, prova ben palesa de les bones amistats que gaudeix en el nostre poble la família Umbert.

Als seus desconsolats para, germans i família tota, traslladem el nostre més profund condol per tan sensible pèrdua.

L'HOMENATGE

A L'EXERCIT POPULAR REGULAR

Conforme anunciàvem, diumenge passat al matí, tingué lloc al Saló Popular d'Espectacles, l'Homenatge a l'Exercit Popular Regular prodigat pels alumnes de les Escoles de la nostra població.

El Saló oferia un bonic aspecte, tan per la nombrosa concurrència, com pel decorat de l'escenari que ocupava la Presidència, la qual, estava formada per representació del Consell Municipal, Professorat de les Escoles i representants de totes les entitats polítiques i sindicals de la localitat.

Obrí Pacte el company Camil Carenas, el qual, breument, exposà als assistents la finalitat de l'Homenatge, codint la paraula al company Angel Vera, actiu Director de les Escoles i entusiasta col·laborador d'aquest setmanari, pronuncià un profund i excel·lent parlament, essent molt aplaudit i elogiat, proposant finalment dirigir atent telegrama al Ministre de Defensa Nacional d'adhesió dels alumnes i Professorat de l'Escola a l'Exercit Popular Regular, en virtut de l'Homenatge de què es objecte, essent entusiàsticament aprovada la suscita proposició.

Acte seguit el company Josep Abelló, Conseller d'Assistència Social, féu un elogiat parlament sobre els deures humanitaris que tots devem als nostres germans refugiats, tota vegada que el nostre principal interès ha d'ésser en mirar d'animar en tot el possible la situació en què es troben i l'enyorança que senten per les llars que en mala hora varen haver d'abandonar, finalitzant donant les gràcies més expressives a tots els qui contribuïren a la Setmana de l'Infant, per quina motiu el company Carenas, llegí una relació nominal dels qui havien lliurat quantitats per a l'adquisició de juguets per ésser repartits entre els infants refugiats a la localitat amb motiu de la Setmana de l'Infant, així com també

del donatiu de juguets lliurat pel Comitè d'Ajut Infantil de Resguarda de la capital, per ésser repartits a l'efecte.

Seguidament féu ús de la paraula el nostre bon amic Lluís Montagut, entusiasta Conseller de Cultura, quin parlament publiquem íntegrament en les columnes d'aquest setmanari, el qual fou escoltat amb vertadera fruïció. Al finalitzar, l'aplaudiment fou unànime.

Seguidament es procedí al repartiment de juguets entre la mainada que ja frisava per a posseir-los.

Com a fi de festa es projectà una sessió infantil de cinema a base d'un film històric com la presa de Terol, un de cultural i dos de còmics que la quitxalla premià amb xarorosos aplaudiments.

En resum, tota una gaia festa, de la qual en guardaran agradabilíssim record tots els assistents, felicitant als organitzadors per la bona disposició de la mainada.

L'ESCASSETAT DE LLET

Degut a l'escassetat de llet per la manca de menjar per a poder alimentar el bestiar productor d'aquest tan preuat com insubstituïble aliment, la Conselleria de Proveïments local, s'ha vist obligada a partir d'ahir, a racionar i limitar el subministre de llet, establint una preferència per les criatures fins a tres anys d'edat i els malalts, i la llet que resti es distribuirà entre els altres ciutadans.

NAIXEMENTS

Dia 30. — Josep Masqué Serra, fill de Jaume i d'Antònia.

Dia 31. — Montserrat Ferrer Salvadó, filla de Llorenç i de Pilar.

L'enhorabona al pares i respectius familiars.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el passat mes de gener, s'ha registrat el següent moviment de població.

Naixements: Joan Tantiñà Prat, Josep Alcoraz Poch, Josep Masqué Serra i Montserrat Ferrer Salvadó; total, 4.

Matrimonis: Gabriel Santandreu Mayoral amb Teresa Canals Cusidor i Pere Brosa Sabaté amb Maria Calucho Calavera; total, 2.

Defuncions: Maria Ramon Torras, Josep Roure Mañosa, Eleuteri Claramunt Pich, Concepció Vila Comas, Rosa Samper Duran, Josep Camprubí Rubís, Joaquim Rovira Trillas i Rosa Prat Llobet; total, 8.

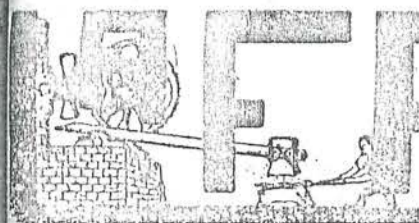
De la Festa de l'Infant

No havent rebut encara les factures de les joguines comprades per als infants refugiats, ens és impossible publicar, com era el nostre propòsit, la liquidació de la festa, cosa que farem la setmana entrant.

La Comissió

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Castellarenc: Divulga el periòdic del teu poble

ANY VI :: NUM. 259
Castellur del Vallès - 11 febr

El fet rad

Saber esperar: Heus ací la clau ment, això és quant precisa, ja que e ra la plenitud de l'auhel, és talment e sigui possible seguir el camí incert; e relat estable, un albir constant de la i un meravellos ponent. La metàfora h

Totes les obr s, són el fruit d'un m absolut pot aparèixer o descança rrien compactes, un sol cos, una ma

I ben segur que del res ningú n'e anhi len quelcom; el pare es sacrifica, na tendresa en fa tota una vida; la jo que més confien amb tot i tenir un me

Saber esperar; aquesta és la cor fança, ja que al final de cada temps

TEMES D'AGRICULTUR

FEBRER

Durant aquest mes les condici matològiques de la nostra terra molts i sobtats canvis: Els dies f ternen amb els de temperatures a plges abundoses, amb els vent Aquestes variacions són un gran dels nostres cultius, car, a moltes comença ja a posar-s'hi en movi sava, a desenrotllar-s'hi els ulls, o en flor, que després són perjudi les gelades o freds forts.

FEINES DE DINTRE CAS CRIPTORI. — Assentar cada di dues llibretes, Diaris, les operaci responents.

DIVERSOS. — Durant els die temps poden anar-se fent les fei mentades al mes passat, que en fossin fotos; sobretot convé activi bar la molta de les olives.

FEINES DE FORA. TRE DE LA TERRA. — S'han de l onllestrir les llaurades de mig d les fangades que no hagin estat f

CULTIUS D'HORTA. SEMI PLE AIRE. — Llavors; Ravenets revenets mig llargs, remolatxa o i ve, carfull, xicoira (per collir ten rivies, pèsols caputxins o tirabec